

वण्ठकः-ण्ठिका, वण्ठकः-ण्ठिका, विवण्ठिषकः-षिका, वावण्ठकः-ण्ठिका;
 वण्ठिता-त्री, वण्ठयिता-त्री, विवण्ठिषिता-त्री, वावण्ठिता-त्री;
 इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककण्ठतिवत् (149) उद्भूतानि । घञि
 वण्ठः=‘वण्ठण्डाकल्पः’ इति महाभाष्यं (3-3-20) ‘—मृतभार्य’ इति
 नागोजिभट्टो व्याचख्यौ । ‘—दत्तद्रव्यो योद्धा’ इति क्षीरस्वामी ।
 क्विपि-प्रवन्-प्रवण्ठौ-प्रवण्ठः इति ।

(1545) “वडि विभाजने” (I-भ्वादिः-271. सक. सेट्. आत्म.)

‘विभाजनम्=भागीकरणम्, चर्माभावश्च । ‘चुरादौ’ वण्डयति’ इति क्षीरस्वामी ।
 चर्माभावो नाम शिपिविष्टता (द्विनमता)—वागीशः ।
 ‘—वेष्टने’ इति मैत्रेयः । “नन्दी तु वडि विभाजने, वडि वेष्टने इति
 भङ्ग्या पठति” इति क्षीरस्वामिवचनमिहानुसन्धेयम् । “काशकृत्स्न-
 धातुपाठकनडटीकायां ‘वडि वेष्टने’ इति पाठः । वाहीक (पञ्जाब) देशीय-
 भाषायां विभाजनार्थिका ‘वण्डना’ क्रिया प्रयुज्यते । तेन ‘विभाजने’
 इत्यप्यर्थः प्रामाणिक एव” इति तत्र टिप्पण्यामुक्तं युधिष्ठिरमीमांसकेन ।
 वण्डकः-ण्डिका, वण्डकः-ण्डिका, विवण्डिषकः-षिका, वावण्डकः-ण्डिका;
 वण्डिता-त्री, वण्डयिता-त्री, विवण्डिषिता-त्री, वावण्डिता-त्री;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककण्ठतिवत् (166) ज्ञेयानि । घा. का.
 व्याख्यायाम् (1-36) ‘वेष्टनेऽपीत्येके’ इत्युक्तम् ।

(1546) “वण शब्दार्थः” (I-भ्वादिः-446. अक. सेट्. पर.)

‘व्रण—’ इति घा. का. व्याख्यायाम् (1-58.) ।
 वाणकः-णिका, वाणकः-णिका, विवणिषकः-षिका, वंणकः-णिका;
 वणिता-त्री, वाणयिता-त्री, विवणिषिता-त्री, वंणिता-त्री;

1. ‘वडि विभाजने’ इति (चुरादौ) पठित्वा, ‘दान्त इत्येके’ इति क्षीरतरङ्गिण्यां
 दृश्यते । शाकटायनस्तु [वडि] इत्येवमेव ।